

1973

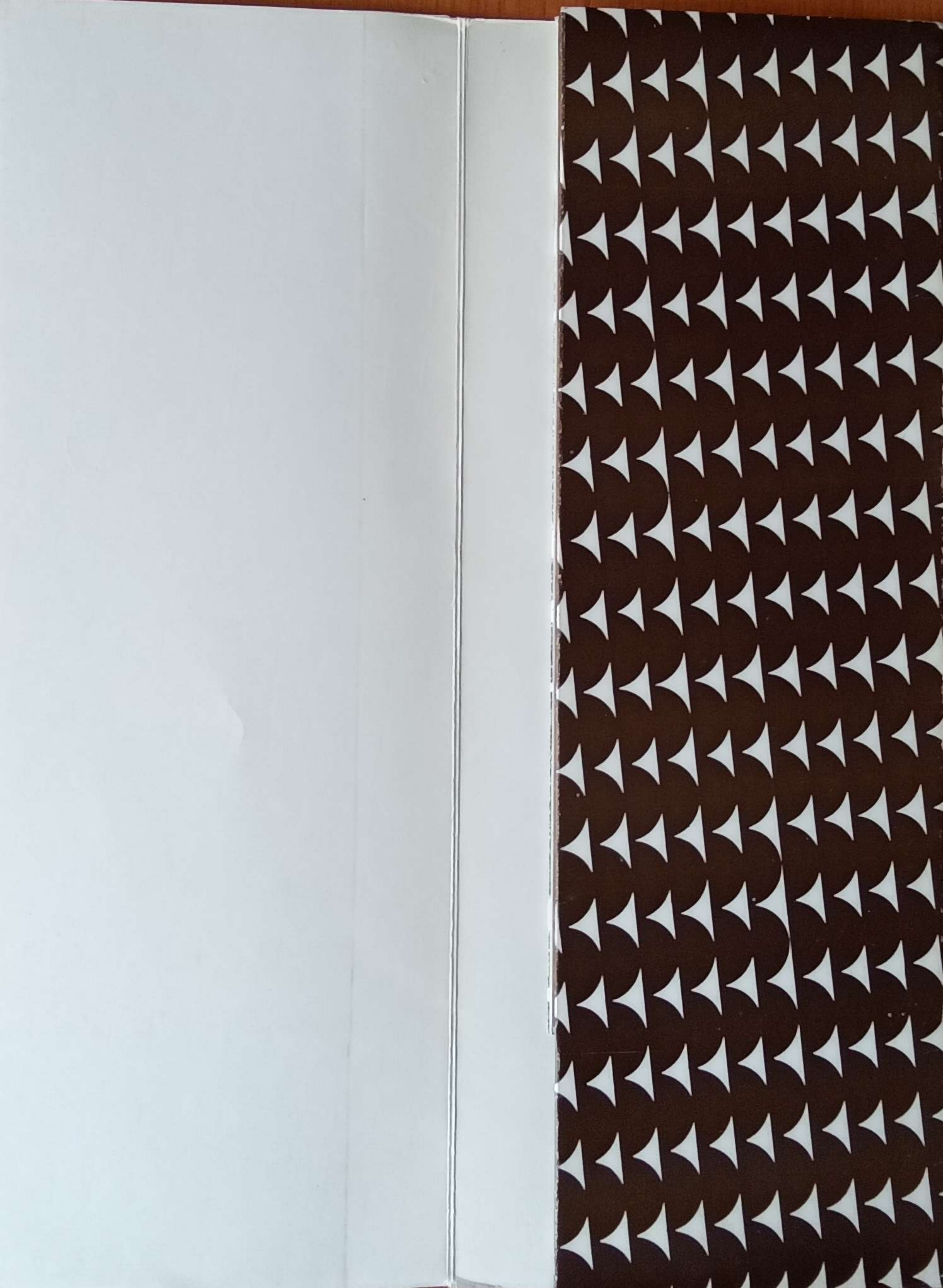
galerie

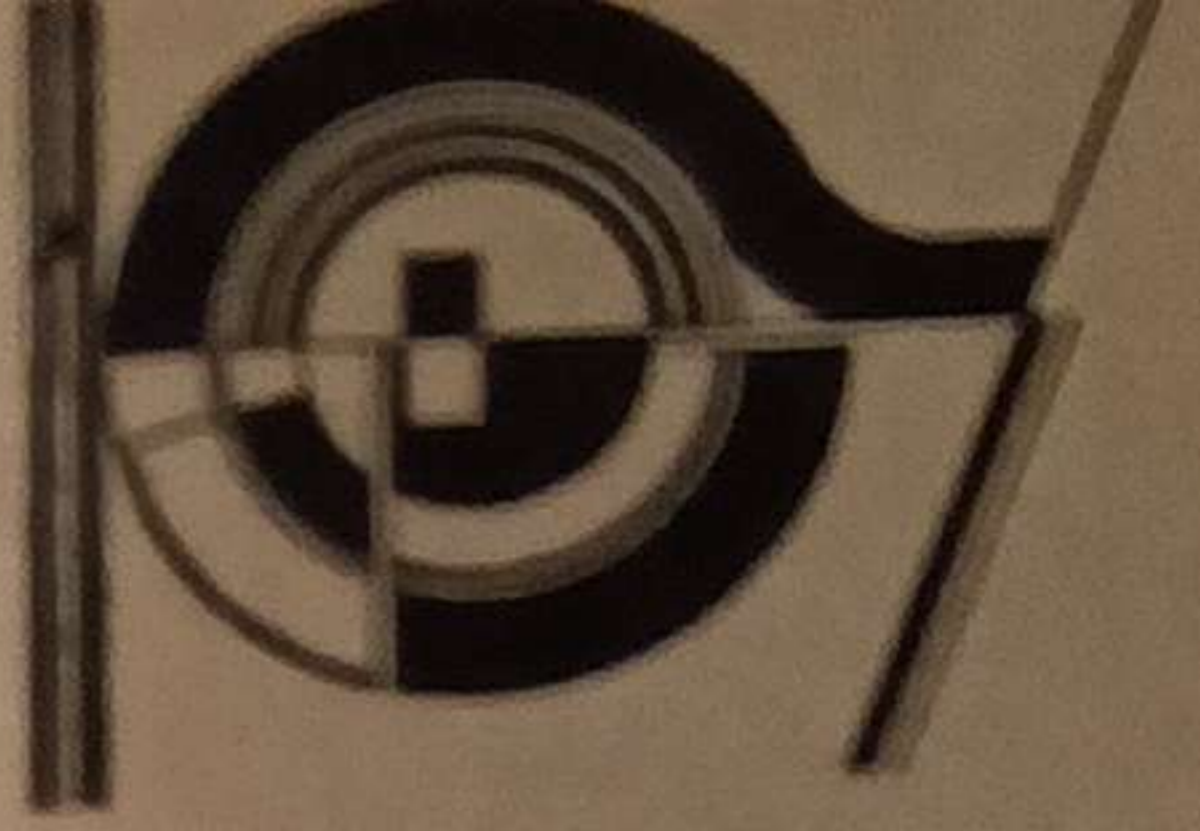
d'art moderne

MIRA
JURIŠIĆ

NIŠ yougoslavie

'73

каталог
catalogue

Типолошки, скулптура Мире Јуришић припада свету својеврсне асоцијативне форме, она је на граници виђеног и наслућеног, али суштином своје егзистенције она израста из искуства, у оном другом свету који одређује само биће постојања. То није искуство ограничено кратким памћењем вајара: оно је у крви смисла (и бесмисла), у континууму трајања живог и неживог, духовног и материјалног, али у знаку сталног опирања разарању које, изнутра и споља, нагриза и ствар саму по себи и вољу њеног пројављивања. То што се ова скулптура, упркос строгој стилизацији, никада у потпуности не удаљава од човека, од његовог препознатљивог облика, не говори само о њеном хуманом карактеру већ о необичној, спиритуалној, скоро ритуалној тежњи за присуством живог које сања у свему што је лепо и лепотом пролазно.

То је, рекло би се, симбол двоструке природе, у човеку и која човека рађа, а свака интервенција уметника само је свођење истине, опште и непознате, на границе стила, личности.

То је она ретка способност да се, у себи, открију прадавне снаге постојања у сталној присутности смрти, интуитивна, песничка моћ синтезе неслућених садржаја у јаке, затворене облике.

Конкретност ове скулптуре, материјалност њених облика и просторно-временска одређеност њеног физичког трајања, садрже чудесну моћ, упркос свему, обухватања, раслојавања и новог смисаоног сажимања токова пролажења. Ту је извор симбола који су читки и отворени срцу и уму времену окренутом. Време као пролазност и као основни услов обликовања судбине ствари, унутрашњег живота облика у трошном ткиву физичког, то време са лицем живота и лицем смрти дато је у скулптури Мире Јуришић као садржај и услов садржаја дела. Привидно једноставни облици, крупних потеза у основној тектонској диспозицији, јаких ритмичних контраста у обликовању волумена, те рошаве површине изуједане насиљем над мирним лепотама трајања цео тај обликовни репертоар отвара се новим могућностима давања и примања.

Срето Бошњак

Мира Јуришић

Рођена 1928. у Чуругу. Академију за ликовне уметности завршила у Београду 1955, а постдипломске студије 1957. Члан УЛУС-а од 1958.

Самосталне изложбе

- 1959 Београд, Галерија УЛУС
Скулптуре и цртежи
- 1961 Београд, Графички колектив
Цртежи
- " Нови Сад, Културни центар
Скулптуре
- " Суботица, Галерија Музеја
Скулптуре
- " Сомбор, Галерија Дома армије
Скулптуре
- 1962 Београд, Галерија УЛУС
Скулптуре и цртежи
- 1966 Београд, Културно просветна
заједница Београда
Цртежи
- 1969 Београд, Салон Музеја
савремене уметности
Скулптуре и цртежи
- 1971 Београд, Културни центар
Београда
Цртежи

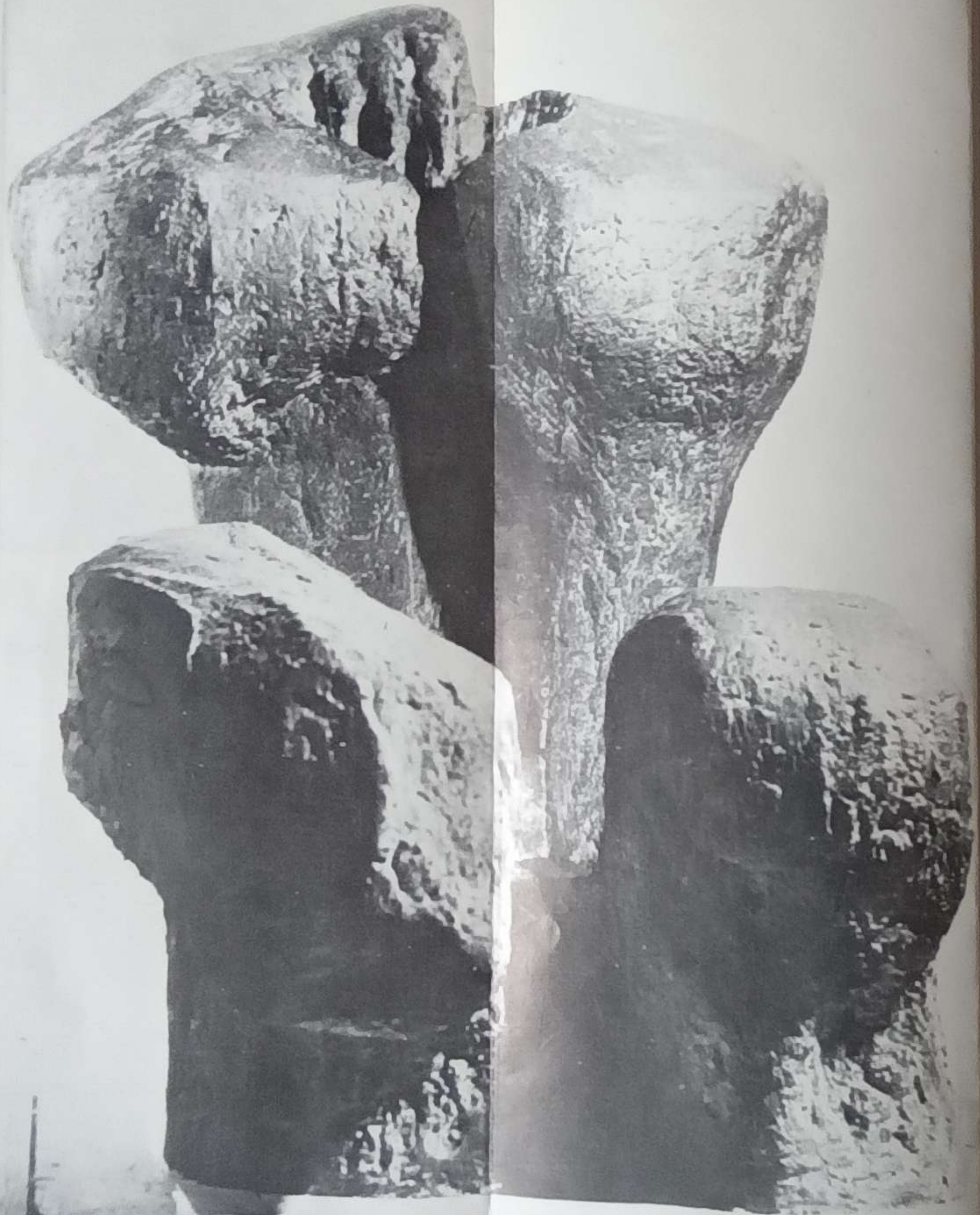
Групне изложбе

- 1960—1972 Београд, Октобарски салон
- 1962 Лозана, Југословенско савремено
сликарство и скулптура
- 1963/64 Загреб—Модерна галерија
ЈАЗУ, Савремена српска
уметност—послератни
период
- 1964 Београд—Културни центар,
Двадесет година београдске
скулптуре 1944—1964
- 1966 Хаг, Међународна изложба
ситне пластике
- 1969 Праг, Изложба југословенске
скулптуре
- " Брно, Изложба југос. скулптуре
- " Париз, Југословенска
национална изложба
- 1970 Београд, IV Тријенале
југословенске уметности
- 1970 Беч, Изложба Беч—Београд
- 1971 Љубљана, Послератна српска
уметност
- 1971 Крагујевац, Изложба српске
уметности

1. Збег, 1958
гипс 132 x 50 cm
2. Смирај, 1961
гипс 90 x 67 cm
3. Отпор I, 1961
гипс 118 x 50 cm
4. Отпор II, 1961
гипс 120 x 64 cm
5. Међа, 1962
гипс 120 x 68 cm
6. Отпор III, 1962
гипс 138 x 60 cm
7. Мир, 1962
гипс 120 x 52 cm
8. Протицање I, 1962
гипс 83 x 40 cm
9. Реинкарнација, 1963
гипс 158 x 50 cm
10. Претицање II, 1963
гипс 95 x 60 cm
11. Присутност, 1963
гипс 154 x 64 cm
12. Ход, 1965
гипс 105 x 76 cm
13. Велико бдење, 1966
гипс 82 x 70 cm
14. Златна шума, 1966
гипс 90 x 80 cm
15. Двогубо рађање, 1967
гипс 152 x 50 cm
16. De profundis, 1968
гипс 80 x 70 cm
17. Обала, 1968
бронза 170 x 50 cm
18. Уточиште I, 1971
гипс 98 x 94 cm
19. Уточиште II, 1972
гипс 150 x 96 cm
20. Мало бдење, 1972
бетон 60 x 50 cm
21. 20 скица
22. 40 цртежа

1. Збег, 1958
гипс 132 x 50 cm
2. Смирај, 1961
гипс 90 x 67 cm
3. Отпор I, 1961
гипс 118 x 50 cm
4. Отпор II, 1961
гипс 120 x 64 cm
5. Међа, 1962
гипс 120 x 68 cm
6. Отпор III, 1962
гипс 138 x 60 cm
7. Мир, 1962
гипс 120 x 52 cm
8. Протицање I, 1962
гипс 83 x 40 cm
9. Реинкарнација, 1963
гипс 158 x 50 cm
10. Претицање II, 1963
гипс 95 x 60 cm
11. Присутност, 1963
гипс 154 x 64 cm
12. Ход, 1965
гипс 105 x 76 cm
13. Велико бдење, 1966
гипс 82 x 70 cm
14. Златна шума, 1966
гипс 90 x 80 cm
15. Двогубо рађање, 1967
гипс 152 x 50 cm
16. De profundis, 1968
гипс 80 x 70 cm
17. Обала, 1968
бронза 170 x 50 cm
18. Уточиште I, 1971
гипс 98 x 94 cm
19. Уточиште II, 1972
гипс 150 x 96 cm
20. Мало бдење, 1972
бетон 60 x 50 cm
21. 20 скица
22. 40 цртежа

Par son genre, la sculpture de Mira Jurišić appartient au domaine de la forme associative spécifique. Cette sculpture se tient à la limite du vu et du pressenti, tandis que par l'essence même de son existence, elle ressort de l'expérience du passé, expérience sur ce monde qui défie l'être même de l'existence. Mais, cette expérience n'est pas limitée par la mémoire du sculpteur: elle se trouve à l'intérieur même du sens (et du non-sens), dans la continuité de l'existence du vivant et du mortel, du spirituel et du matériel, restant toujours en état de résistance perpétuelle à la destruction qui, de l'extérieur et de l'intérieur, ronge le facteur matériel comme tel et son apparition comme la volonté d'existence.

Le fait que cette sculpture, en dépit d'une stricte stylisation ne s'éloigne pas jamais en définitive de l'homme, de sa forme reconnaissable, ne témoigne pas seulement du caractère humain de cet art, mais aussi de la tendance extrêmement spirituelle, presque rituelle, orientée vers l'omniprésence du vivant, rêvé dans tout ce qui est beau, autant qu'il soit fugace dans sa beauté.

C'est, pourrait-on dire, le symbole de la nature double de l'homme et de la nature même qui lui donne la vie, et chaque intervention de l'artiste n'y est qu'une réduction de la vérité, générale et inconnue, pour l'amener jusque'aux coordonnées du style et de la personnalité.

Il s'agit de cette capacité rare, capable de rendre possible la découverte des forces anciennes de l'existence dans la présence perpétuelle de la mort: c'est la puissance intuitive poétique dans la synthèse des contenus inattendus, renfermés en formes achevées, vigoureuses et renfermées.

Le caractère concret de cette sculpture, la matérialité de ses formes et la détermination temporelle et spatiale de son existence physique, en dépit de tout, ont capté une force étrange de contenance, de décomposition et de réduction toujours nouvelle et spirituelle des cours de l'existence.

C'est là la source pour des symboles qui sont lisibles et ouverts à l'esprit et au cœur du temps actuel. Le temps comme composante de la fugacité et comme condition principale de la formation du sort des choses, de la vie intérieure des formes dans la trame du physique — ce temps au visage de la vie et de mort est donné dans la sculpture de Mira Jurišić comme le contenu et comme condition du contenu de l'œuvre sculpturale. Ces formes, en apparence simples, aux contours rudimentaires dans la disposition tectonique essentielle, aux forts contrastes rythmiques dans la formation des volumes, ces surfaces rongées par l'agression exercée sur les

beautés calmes de l'existence — tout ce repertoire sculptural enfin, sont ouverts aux possibilités nouvelles des impressions artistiques offertes et des perceptions intéressantes de l'acceptation.

Sreto Bošnjak

MIRA JURISIĆ

Neè à Ćurug en 1928. Elle a fait son diplôme à l'Académie des Beaux Arts de Belgrade en 1955, et les cours spéciaux en 1957. Membre de l'Association des artistes ULUS depuis 1958.

Expositions individuelles

- 1959 Belgrade, Galerie ULUS
Sculptures et dessins
- 1961 Belgrade, Centre des graveurs
Dessins
- 1961 Novi Sad, Centre culturel
Sculptures
- 1961 Subotica, Galerie du Musée
Sculptures
- 1961 Sombor, Galerie du Foyer de l'Armée
Sculptures
- 1962 Belgrade, Galerie ULUS
Sculptures et dessins
- 1966 Belgrade, Foyer de la Commune pour
éducation et culture
Dessins
- 1969 Belgrade, Salon du Musée d'art moderne
Sculptures et dessins
- 1971 Belgrade, Centre culturel de Belgrade
Dessins

Expositions collectives

- 1960—1972 Belgrade, Salon d'octobre
- 1962 Lausanne, Peinture et sculptures
yougoslaves
- 1963—1964 Zagreb, Galerie moderne JAZU, Art
contemporain serbe — période
d'après guerre
- 1964 Belgrade, Centre culturel, Vingt ans
de la sculpture belgradoise
1944—1964
- 1966 Le Haye, Exposition internationale
de la petite sculpture
- 1969 Prague, Sculpture yougoslave
- 1969 Brno, Sculpture yougoslave
- 1969 Paris, Exposition nationale
yougoslave
- 1970 Belgrade, IV Triennale des arts
plastiques
- 1970 Vienne, Exposition Vienne —
Belgrade
- 1971 Ljubljana, Art serbe d'après guerre
- 1971 Kragujevac, Exposition de l'art
serbe

1. Exode, 1958
plâtre 132 x 50 cm
2. Calme, 1961
plâtre 90 x 67 cm
3. Résistance I, 1961
plâtre 118 x 50 cm
4. Résistance II, 1961
plâtre 120 x 64 cm
5. Limite, 1962
plâtre 120 x 68 cm
6. Résistance III, 1962
plâtre 138 x 60 cm
7. Paix, 1962
plâtre 120 x 52 cm
8. L'écoulement I, 1962
plâtre 83 x 40 cm
9. Réincarnation, 1963
plâtre 158 x 50 cm
10. L'écoulement II, 1963
plâtre 95 x 60 cm
11. Présence, 1963
plâtre 154 x 64 cm
12. La marche, 1965
plâtre 105 x 76 cm
13. Grande veillée, 1966
plâtre 82 x 70 cm
14. Forêt d'or, 1966
plâtre 90 x 80 cm
15. Naissance double, 1967
plâtre 152 x 50 cm
16. De profundis, 1968
bronze 80 x 70 cm
17. Rivage, 1968
bronze 170 x 50 cm
18. Abris I, 1971
plâtre 98 x 94 cm
19. Abris II, 1972
plâtre 150 x 96 cm
20. Petite veillée, 1972
béton 60 x 50 cm
21. Vingt esquisses
22. 40 Dessins

издавач

галерија савремене уметности, ниш

одговорни уредник

војислав девић

избор радова

љиљана слијепчевић

дизајн

миле грозданић

превод на француски

вука ковачевић

метер

седларов радислав

типомашиниста

дроњак глишо

штампа

школа за индустријско обликовање,
београд

тираж: 300

